

Dit komt zelfs uit in onze gastvrouw, die toch reeds den middelbaren leeftijd bereikt heeft en dus het ouderwetsch cachet draagt. Haar man kleedt zich westersch, woont vergaderingen in Europa bij, speelt golf, spreekt Engelsch enz. Op mijn vraag of zij ook golf speelt heft ze de handen afwerend ten hemel. Dat laat zij aan het jongere geslacht over en ze weet eigenlijk niet recht of ze daaraan haar goedkeuring zal hechten of niet.

Het dienstmeisje komt binnen en zet een geurig kopje thee voor ons neer. Niet het gewone kommetje, dat overal gepresenteerd wordt, maar een heel net kopje met lepeltje, en klontjes suiker. Dit wordt gevolgd door een schoteltje koekjes, chocolaatjes, enz. enz. Met regelmatig tusschenpoozen groeit het rijtje lekkernijen aan, steeds opgediend door het al maar buigende meisje.

Maar het mooiste is dat het zeer ongemanierd zou zijn als ik dankbaar en gretig zou toetasten. Ik moet alles heel beleefd laten staan, later nog beleefder er voor bedanken, en den regen weer in met leegen maag en door en door koud naar een volgende tantaluskwelling. Nee, dan visites maken in Holland!

Bij 't afscheid zegt de gastvrouw: „Ik zal helaas m'n tegenbezoek wat moeten uitstellen tot ik wat lichter geworden ben”. Mevrouw verwacht haar tiende of twaalfde kleintje. Is 't niet heerlijk naïf.

Een volgende keer eens wat over de eenvoudiger vrouwtjes.

Hartelijke groeten

Je JO.

Contact.

MET dit opschrift bedoel ik ditmaal niet het contact tusschen ouderen en jongeren; tusschen leermeesters en leerlingen, tusschen leidslieden en volgelingen, doch zeer practisch: het contact tusschen verkoopers en koopers.

Wie tijdens de groote oorlog oud genoeg was, om voor eigen kleeding of huishouden te moeten zorgen, herinnert zich hoe het toen in sommige (vele?) gevallen wel eens leek, als was het een gunst, wanneer de winkelier aan zijn klanten iets verkocht.

In de na-oorlogsche jaren is ook dit langzamerhand weer veranderd. Op het oogeblik zien we, hoe groote firma's zoeken naar middelen om met het publiek in nauwer contact te komen. Het spreekt wel vanzelf, dat het hun daarbij allereerst gaat om eigen voordeel, maar toch is het goed er op te letten, dat de koopers met deze manier van werken zeer zeker gebaat zijn.

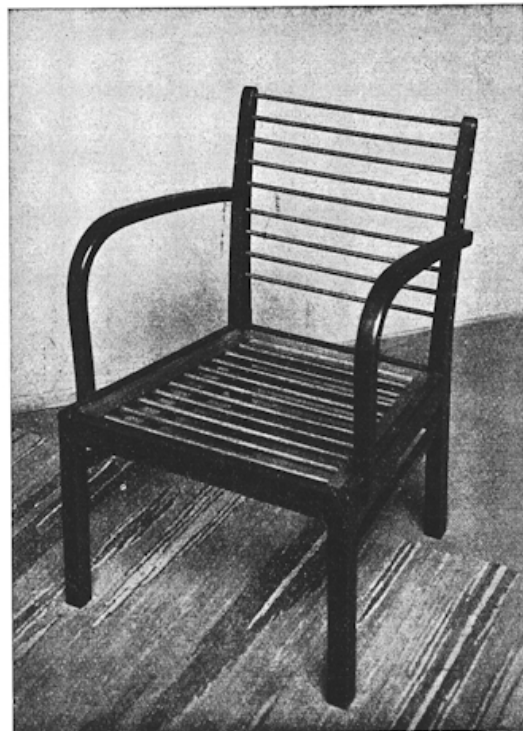
Gebeurt het niet 'méér dan eens, dat we uitroepen: „hè, had ik geweten, dat dit bestond.” Of: „had ik dat maar eerder gezien, dan zou ik mijn geld anders besteed hebben”?

Sommige winkeliers hebben de voor beide partijen goede gewoonte, hun klanten speciaal opmerkzaam te maken op wat ze aan nieuws ontvingen. Niet altijd echter is het mogelijk dit te doen bij een bezoek, dat die klanten aan de winkel brengen.

Vroom en Dreesman vond er dit op, dat de firma een maandschrift uitgeeft, waarin ze het publiek inlichten omtrent artikelen en prijzen.

De groote linoleumfabriek te Krommenie volg-

de een dergelijke manier, door een boekje over hun producten gratis verkrijgbaar te stellen. Het heet: „Waarop onze voeten gaan,” is geschreven door Anna van Gogh—Kaulbach en vertelt niet

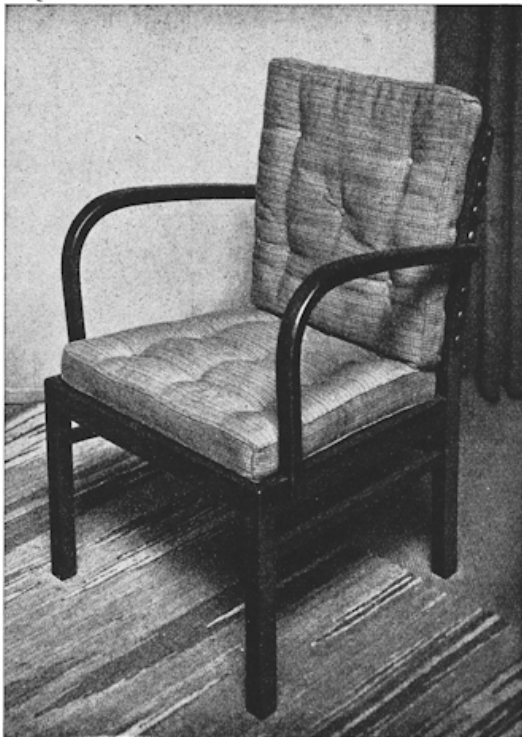

Anti-mot fauteuil met omsponnen trekveeren van de fa. Pander

alleen allerlei over de bereiding van dit bij uitstek deugdelijke linoleum, doch laat met mooie platen zien, welk een gezellig interieur we kunnen hebben, wanneer we onze vloeren bedekken met linoleum-Krommenie. Het is al lang niet meer zoo, dat linoleum, nu ja, wel goed is voor slaapkamers, en desnoods voor een eetkamertje, doch verder niet in aanmerking komt. Wie zich hiervan overtuigen wil, vrage bovengenoemd boekje aan.

Bijzonder royaal komt de firma Pander voor den dag bij dit contact-zoeken met de koopers. Deze firma geeft n.l. een prachtig-uitgevoerd tweemaandelijksch tijdschrift uit, waarin allerlei wetenswaardigheden op meubileeringsgebied te vinden zijn.

Er zijn wellicht lezeressen, die zich spotprentjes herinneren op moderne meubelen. Zoo iets als deze vraag: „och, heb je last van reumatiek?” en als antwoord de bekentenis: „nee, 'k heb moderne meubelen!” Tegen dergelijke uitwassen keert de firma Pander zich zeer resoluut. Doch ze laat tevens zien, dat practisch en gemakkelijk twee eischen zijn, die best vereenigd kunnen worden. Zoo wordt in no. 4 van „Thuis” een nieuwe stoffeering beschreven, waarin afgekend wordt met de vroegere manier van vulling der fauteuils en stoelen. Inplaats van

Dezelfde fauteuil als op pag. 308, compleet met kussens.

spiraalveeren gebruikt men nu omsponnen trekveeren, terwijl de taak van de vulling wordt overgenomen door een rubberbekleding. Hierop

Draaibare dienschijf voor de eetkamertafel.

komen dan losse kussens, wat me al zeer practisch lijkt en ook goedkooper is, of, wil men, hierover wordt een stofbekleding aangebracht.

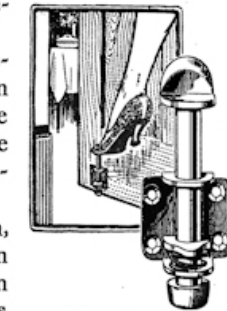
En inplaats van de gedachte aan stijve ledematen wekt de afbeelding van de gereedgekomen fauteuil de gedachte aan heerlijke, goeddoende rust.

Echter — ook kleinigheden, die van zeer veel nut kunnen zijn, brengt deze firma in den handel. Ik noem uit de reeds verschenen nummers: een deurklem, die verhindert dat de deur dicht valt,

als men eens flink „spuien” wil; traplooperklemmen, die veel steviger zitten dan de gebruikelijke koperen roeden, en driekantige koperen plaatjes, die ieder stofhoekje veranderen in een ronding, waar zich geen vuil opstapelt en die in iedere kleur mee geschilderd kunnen worden.

Of, wil men wat grootere dingen: een weekend-bed, dat tevens als ligstoel dienst kan doen en opgeborgen kan worden in een passende hoes van waterdicht doek. En een draaibare dienschijf voor de eetkamertafel, welke schijf na een gehouden wedstrijd de naam „Pandra” ontving.

Lezeressen, die zich voor woninginrichting interesseeren, vinden in „Thuis” veel nuttige wenken en leerzame afbeeldingen.

Deurklem Met den voet kan men een deur hiermede vastzetten.

J. M. W.—W.